

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Imagines Mortis

Corrozet, Gilles

Coloniae, 1557

VD16 C 5284

D. Ioannis Chrysostomi, Patriarchae Constantinopolitani. De patientia, & consummatione huius seculi, de secundo Aduentu Domini, de q[ui] aeternis lustorum gaudijs, & malorum poenis, de Silentio, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-34296

D. IOANNIS CHRYS-
SOSTOMI, PATRIARCHAE
CONSTANTINOPOLITANI.

De patientia, & consummatio-
ne huius seculi, de secundo Aduentu Domini, de q̄;
aeternis Iustorum gaudijs, & malorum pœnis, de
Silentio, & alijs, Sermo.

IOANNE THEOPHILO
INTERPRETE.

PRAECLARA equidem est iu-
storum vita. Quomodo autem
fulget, nisi per patiētiam? Hanc
dilige frater, vt fortitudinis ma-
trem. Nam Psaltes admonet, dicens: Sustine dominum, & custodi viam eius. & Paulus vt virtutē hanc possideas, inquit: Afflictio patiētiam operatur. Quam si exercueris, inuenies bonorum fontem, spem. Spes autem nō pudefaciet. Subditus igitur esto Domino, & ora eum. Inuenies autē & inde non contemnendum aliquid, nempe: Et dabit tibi omnes petitiones cordis tui.

Quid hoc beatius, qui beneuolas tanti

M Regis

*Patiētia for-
titudinis ma-
ter.*

S E R M O

Regis aures possidet? Quis non optat apertas & obediētes habere aures iudicis? Operarius es virtutis, frater. Conduxit te in vineam suā Christus. Quū adhuc tempus habes, operare bonū. Audi Paulum dicētem hoc: Id quod seminauerit homo, & metet. Semina in spiritu, vt vitā æternā metas. nā qui in corpore seminat, de corpore metet corruptionē. Audi & aliū admonitorē dicentē: Seminate vobis ipsis iustitiam, vindemiabitis fructū iustitię. Ne te laboris pigeat. Spes est messis & vindemię. Vbi em certamina, ibi & brauia: vbi prelia, ibi & honores: vbi pugna, & ibi corona. In hęc respicito, & te ad patientiā arma. Semper insonet in aures tuas, qui cum sanctis clamat: Viriliter age, & confortetur cor tuū, & sustine Dominum: appara opera tua, exerce agrum tuum. Ager est hęc vita, accipe bonum ligonem: nouum, inquam, & vetus instrumentū. Sepi prædium tuū sentibus, doctrina, precatōne, ieiunio. Si hęc tibi sepes fuerit, non ingredietur bestia, diabolū dico. Cole animam tuā, vt bonam vineam. Et quemadmodum vinearum custodes plaudunt manibus, clamāt voce, talibusq; strepitibus infidiatores abarcent: sic & clama

ma

ma precationibus, iubila psalmodiarum cantu, & effugabis malam bestiam, vulpem, scilicet diabolum. De qua dixit scriptura: Apprehēdite vobis vulpeculas, &c. Obserua semper hostem. Si illicita concupiscentia cor tuum sagittauerit, si obscenas cogitationes suas in animam tuam funda iaculatus fuerit, obijce scutum fidei, obuerte cassidem spei, arripe gladium spiritus, quod est verbum Dei. Et sic armatus hostem sustineas, neque pusillanimis sis in praelio. Sed in omnibus sobrius esto, & dic: Neque enim ipsius ignoramus technas. Gaude semper, sicut scriptum est: Lenitas vestra nota sit omnibus hominibus. Timor Dei fulguret in corde tuo, ne fias fugitiuus miles, ne timidus, & deses operarius, ne fugias coronam. Vita breuis, iudicium autem longum. Ad hoc spectas, suggerere cordi tuo, & cum beato Propheta dic: Viriliter age, & confortetur cor tuum, & sustine Dominum. Imitare Dauidem, & vnico lapidis iactu prosterne aduersarium. Assistent angeli spectatores vite tue. Spectaculum enim, inquit, facti sumus Mundo, & angelis, & hominibus. Si te viderint vincentem, gaudebunt in tuo bono opere: sin victum, abscedent tristes, neque videre te poterunt: irridebunt autem te demonia:

*Extremus
dies qualis
erit.*

monia. Arripe igitur pro gladio, timorem Dei. Timor enim Dei quasi gladius biceps est, concidens quicquid malarum concupiscentiarum. Arripe igitur semper timorem Dei. Et memeto iugiter extremi illius diei quando caeli flagrantes soluentur. Elementa autem ardentia liquefcent. Terra vero, & opera, quae in ea sunt, exurentur. Quando stellae cadent ut folia, Sol autem & Luna obtenebrabuntur, nec dabunt splendorem suum: quando manifestabitur filius Dei, & descendet de caelis super terram, & virtutes caelorum mouebuntur. Quando discurrant angeli, voces tubarum venient, ignis coram eo exardescet, & discurrens totum orbem eluet, in circuitu eius tempestas valida. Terrae motus erunt, & fulmina, qualia nunquam fuerunt, neque sunt usque in hunc diem: ita ut & ipsae virtutes caelorum magno tremore corripientur. Igitur quales tunc nos esse oportebit, fratrem mihi? Qualis timor, & qualis horror nos inuadet? Cogita, quomodo Israelitae in solitudine non valuerunt ferre caliginem, & obscuritatem, & vocem Dei loquentis e medio igne: sed effecerunt, ne eis loqueretur, neque tulerunt plurimum maiestatis suae occul-

tan-

tantem, etiam si neq; succensens eis descenderet, neq; iracundè loqueretur.

Audi igitur, frater mi, si non poterunt ferre aduentū eius, qui cōsolabatur, quando neq; cœli flagrantés soluti sunt, neque terra, & quæ in ea, exusta sunt, quando neque qui tuba canent sonuerunt, sicut clamatura est tuba illa, & omnes à seculo dormiētes excitatura, neq; ignis orbem eluit, neq; aliud futurorū terribilium tunc contigit: quid faciemus, quum ira & furore intolerabili descēdet, & sedebit super thronum gloriæ suæ, & aduocabit terram ab oriente Solis vsq; ad occidentem, & ab omnibus finibus terrę, vt discernat populū suū, & reddat vnicuiq; secundū opera sua? Heu mihi quales oportet esse nos, quando assistemus nudi & exuti, producendi ad tribunal? Heu mihi, vbi tunc fucus ille, & vbi tunc robur carnis? vbi tunc pulchritudo illa mendax, & inutilis? vbi tunc humane vocis suauitas? vbi tunc impudens & ruboris nescia dicacitas? vbi tunc ornatus vestium? vbi tunc voluptas peccati, verè immunda, fœda? vbi tunc qui cum tympanis & musicis vinum bibunt, & in opera Dei non respiciunt? vbi tunc contēptus illorū

Secundus Domini aduentus qualis.

SERMO

qui nunc absq; timore viuunt? vbi tūc deli-
 ciæ & mollities? Omnia enim transierunt,
 & sicut putridus aër dissoluta sunt. Vbi
 tunc pecuniarū & opū cupiditas, & immi-
 fericordia, illius perpetua comes? vbi tunc
 crudelis superbia, quæ omnes abomina-
 tur, & ipsa sibi videtur esse aliquid? vbi tūc
 inanis & vana hominum gloria? vbi tunc
 potentia & tyrannis? vbi tūc rex? vbi prin-
 ceptus? vbi dux? vbi tunc magistratus inflati,
 & præ diuitijs Deum contemnentis? Tunc
 vbi viderint (de eis dici conuenit) admira-
 ti sunt, commoti sunt, turbati sunt, timor
 apprehēdit eos. Illic dolores, vt parturien-
 tis, spiritu vehementi conterentur.

Vbi autem sapientia sapientum? vbi no-
 uæ eorum adinventiones? Væ væ eis. Com-
 moti sunt, conturbati sunt, sicut ebrius: &
 omnis sapientia eorum absorpta est. Vbi
 tunc sapiens? vbi tunc scriba? vbi tunc con-
 fiscator seculi huius vani? Frater mi, expen-
 de quales futuri sumus, cū reddēda erit
 ratio eorum, quæ fecimus, tā magnorum
 quàm paruorum. nam donec iusto iudicio
 iustè satisfecerimus, qualis erit conditio
 nostra in illa hora? & quàm anxij erimus,
 vt gratiam apud eū inueniamus? Quale au-

tem

tem gaudiū excipiet nos, qui segregamur à dextris Dei? Quomodo tūc habebimus, quum nos salutabunt omnes sancti Dei? Salutabit te Abraham, Isaac, & Iacob, Moyses, Noe, Iob, Dauid, & omnes sancti Prophetæ, Apostoli, & Martyres, & omnes iusti, qui Deo placuerūt in vita carnis suæ: & quot audies ibi, & admiraberis eorū vitā, quos modò etiam videre voluisti. Hi illic veniēt ad te, exultātes ob tuā salutē. Qualiter tunc affecti erimus? Quā ineffabile erit illud gaudium, quādo rex hilaris dicet his, qui à dextris sunt: Venite benedicti patris mei, & hēreditate accipite regnū, quod vobis preparatū est ab origine mundi. Tunc accipies, frater mi, regnū decētissimum, & diadema pulchritudinis de manu Domini, & posthac cum Christo regnabis. Tunc in hēreditatē accipies æterna illa bona, quæ preparavit Deus diligētibus se. Tūc posthac absq; solitudine futurus es, & absq; omni formidine. Expende frater mi, quid sit regnare in cælo. nam vt prædiximus, accipies diadema de manu Domini, & regnabis posthac cū Christo. Expende frater mi, quid sit perpetuò videre faciem Dei. Qualem habet ista lucem? Tunc enim non erit

tibi sol in lucem diei, sicut Esaias dixit: neque ortus lune illustrabit noctem: sed erit tibi Dominus Deus lumen æternum, & gloria tua. Ecce frater mi, qualia gaudia reposita sunt his qui timent Dominum, & qui obseruant mandata eius.

*Malorum
perditio,
& poena,*

Expende frater mi deinceps & peccatorum perditionem, quando producentur ad terribile tribunal, quanta tunc cõfusione comprehendentur coram iusto iudice, non habentes quod respondeant, quàm erubescant, quum loquetur eis in ira sua Dominus, & in furore suo cõturbabit eos, dicens: Discedite à me maledicti in ignem æternũ, qui preparatus est diabolo, & angelis eius. Heu heu quam afflictionẽ & angustiam habebit spiritus eorum, quando fortiter clamabunt omnes, & dicent: Conuertantur peccatores in infernum, omnes gentes quæ obliuiscuntur Deum. Heu heu, quam cantilenam eiulabunt plangentes, & lamentantes, abducendi, vt crudeliter in infinita secula puniãtur. Heu qualis est locus vbi fletus & stridor dentium, qui dicitur Tartarus, à quo & sathanas ipse abhorret. Heu, qualis est Gehenna ignis inextinguibilis. Heu qualis est venenosus & nunquam

quam quiescens ille vermis. Heu quàm graues illæ tenebræ exteriores, & semper manentes. Heu quales sunt ministri tormentis præfecti, qui misericordia & visceribus carentes exprobrant, & verberant. Tunc qui cruciantur, grauius clamabunt ad Dominum, & non exaudiet eos. Tunc scient, quòd omnia quæ in hac vita fuerunt, vana & transeuntia, & quæ hîc putauerunt esse dulcia, felle & veneno amariora inuenta sunt. Vbi tunc falsi nominis voluptas carnis? Alia enim voluptas non est, nisi timere Dominum. Hæc vera voluptas est, verè hæc quasi ex adipe & pinguedine replet animam. Tunc desperabunt de seipfis, & operibus quæ fecerunt: tunc confitebuntur, dicentes: Iustum iudicium Dei. Audiuius ne hæc, & nolimus conuerti à malis nostris operibus? & tunc nihil proficient. Heu mihi, qui comprehensus in incomparabilibus peccatis super numerum arenæ, peccaui, & deflecto ab eis, quasi à multis ferreis catenis, non enim mihi est fiducia, vt videam sursum in cælum. Ad quæ igitur confugiam, nisi ad te misericors? nisi ad te, qui iniuriarum non reminisceris? Miserere mei Deus secundum magnam

Deum timere, est vera voluptas.

S E R M O

miseri cordiam tuam, & secundum multitudinem miserationum tuarū dele iniquitatem meam. Amplius laua me à peccato meo, & ab iniquitate mea munda me: quoniam iniquitatē meā ego cognosco, & peccatū meū cōtra me est semper. Tibi soli peccaui, & malū coram te feci. Ad te cōfugio, propter magnā misericordiā & bonitatem tuā. Exacerbavi te, & ad te cōfugio, ob meram placiditatē tuam. Te reprobavi, & ad te confugio, propter magnam bonitatē & humanitatē tuam. Et flagitās oro, vt auertas faciē tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas deleas. Cor mūdum crea in me Deus, & spiritū rectū innoua in visceribus meis, propter nomen tuū solū. Nihil enim habeo quod tibi offerā, nō opus bonū, nō cor purū: sed fidens miserationibus tuis, in eas me proijcio, vt crees in me compunctionē, vt nō facilè iterū cadā in peccatū, sed ab hoc tēpore seruiā tibi in sanctitate & iustitia omnib⁹ diebus vitę meę: quia tuum est regnū, & imperiū in secula, Amē.

Obsecro igitur frater mi, qui hęc expectas, vt mūdus & immaculatus studeas inueniri in pace: si qua tibi mala cogitatio occurrit, corripe gladiū hunc, hoc est, cogita
 timorem

timorē Dei, & concides omnē inimici vir- *Timor Dei,*
 tutem. Pro tuba autē, habe diuinas scriptu *gladius.*
 ras. nam sicut tuba milites cōgregat, sic &
 diuinæ scripturæ nobis clamantes, congre-
 gant cogitationes nostras in timore Domi-
 ni. Cogitatus enim nostri, sunt quasi mili-
 tes, qui contra hostes regis bellū gerūt. Et
 iterum: Sicut tuba tempore prælij clangēs,
 iuuenum & præliantium alacritatē contra
 aduersarios excitat: ita & diuinæ scripturę
 excitant promptitudinem tuā in bonum,
 contra affectiones te virilem reddūt. Ideo
 frater mi, quātum potes coge teipsum, vt
 frequenter illis vacēs, vt congregent cogi-
 tationes tuas, quas dispergit suis malignis
 artibus inimicus, cōcupiscentias malas sug-
 gerens, vel etiam afflictiones sepe inferēs,
 vel prosperitates & securitates nonnunquā
 suppeditans. Hæc autem operatur sua ma-
 litia & dolo, vt hominem à Deo abalienet.
 Nam sæpe contingit, quòd quū nō potest
 per concupiscētias aliquē expugnare, & de-
 uincere, tunc postea tētationes ei affert, vt
 obtenebret mētē, & inueniat postea oppor-
 tunā, vt quę vult, inferat, & incipit aliquan-
 do hoīm tales cogitatiōes suggerere, & cū
 iuramēto dicere: Quia à quo tēpore bonū
 operor,

SERMO

operor, dies malos habui. Faciamus igitur mala, ut eueniant bona. Tunc si quis non fuerit inuentus sobrius, desorbet eum, sicut infernus viuentem. Quòd si eum, neque sic potest vincere, tunc affert ei felicitatem & securitatem, & exaltat eum, immittens deceptionem omnibus affectionem grauiorem & molestiorem. Hæc est, ut superbum & impavidum faciat hominem. Hæc in profunda voluptatum mentem detrahit. Hæc in cœlum blasphemare os facit, Scriptum enim est: Et posuerunt in cœlum os suum. Hæc facit hominem non cognoscere Deum, neque scire propriam infirmitatem, neque cogitare diem mortis & iudicij, hæc enim est via omnium malorum. Qui hac via ambulare gaudet, hoc est, prosperitatis & refocillationis, in mortis promptuarium tandem venit. Hęc est via, quam Dominus dixit: Lata & spaciofa est via, quę ducit ad perditionem. Ecce audisti frater mi, quare inimicus studet aliquando prosperitatem, aliquando afflictionem nobis afferre. Nam ut probauerit mentem hominis affici, quę sibi oblectatur: ita & ipsius malignitatibus contra eum instruit exercitum. Idcirco frater mi, sobrius esto, & cautus, &

vaca

vaca semper lectioni, vt te doceat, quomodo oportet effugere laqueos inimici, & comprehendere vitam æternam. Mentem enim errantem subsistere facit lectio diuinarum scripturarum, & notitiam Dei ei donat. Audis frater quòd notitiam Dei accipit, qui diuinis scripturis vero corde inuigilat? Ideo frater mi, animam tuam ne neglexeris: sed vaca lectioni & precibus, vt illustretur mens tua, & fias perfectus & integer, in nullo deficiens. Alij glorientur in consuetudine magnatum, principum, & regum. Tu autem gloriare coram angelis Dei, Deo loquens, & sancto spiritui, per diuinas scripturas. Nam qui per eas loquitur, sanctus spiritus est. Operam igitur da, vt diuinis scripturis & precibus perseueranter inuigiles: nam quoties per illas cum Deo conuersaris, toties sacrificatur anima, corpus, & spiritus tuus. Hoc igitur certum habe frater, quòd quando in eas incidis, tunc sanctificaris. Da igitur operam, vt frequenter illis incumbas, etiamsi nõ vacent manus, mente preceris. Etenim beata Anna mater Samuelis prophetæ, precabatur mouebanturq; eius sola labia, & precatio eius in aures Dei Sabaoth intrauit, & concessum

*Dei notitia
sacris literis
sumitur.*

*Spiritus sanctus
in scripturis
loquitur.*

*Deus mente
precandus.*

*Qui legere
nescit, aut
qui legendo
nihil intelli-
git, uirum
prudentem
adeat.*

cessum est ei quod petijt. Propterea frater mi, etiam si non vacent manus tuæ, precare vel mente: audit enim Deus etiam silentes. Quòd si legere nescis, frequens ibi esto, ubi audire, & utilitatem capere potes. Scriptum est enim: Si videris virum intelligentem, ipsum diluculò adeas, & pes tuus semitam ianuæ suę terat. Hoc autem conuenit non solum nescientibus legere, sed & sciētibus. multi enim sunt qui legunt, & quid legant, nesciunt. Proinde frater mi, vide ne neglexeris gratiã in te, quæ dono Christi tibi data est: sed cura, & inquire quomodo Domino placere possis, vt tibi sanctorum eius beatitudinem acquiras. Scriptum est enim: Beati qui scrutantur testimonia eius, & in toto corde exquirunt eum. Vide ne moretur hostis, vt quum legere volueris, tibi acediam immittat, & negotia quæ te distrahant inijciat, dicēs: primum absolue negotium hoc, quod paruum est, & sic absque solitudine leges. Nam quoties hæc immittit, vt alacritatem ad laborem manuum afferat? talia enim omnia inijcit, vt te à lectione & maiori utilitate abstrahat: quãdoquidem diabolus videns hominem lectioni deditum,

IOAN. CHRYSOST.

deditum, his & alijs occasionibus se ei opponit, quærens si qua impedire possit. Tu autem ne obedias ei, sed esto sicut ceruus, qui sitit & desiderat, vt ad fontes aquarum veniat: hoc est, ad diuinas scripturas, vt bibas ex eis, & refrigerent tuam sitim, quæ te tot affectionibus adurunt. Bibe autem ex eis, quæ tibi cõueniunt, & vtilia sunt. Vt, exempli gratia: quando donat tibi, vt cognoscas dictum aliquod, ne te prætereat, sed meditare id in mente tua, inscribe in corde tuo, & indelebilẽ serues eius memoriam. Scriptũ est enim: In iustificationibus tuis meditabor. Et iterũ: In corde meo abscondi eloquia tua, vt ne peccem tibi. Et iterũ: In quo corrigit adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos. Vides dilecte, quòd memorãdo sermones Dei, corrigit homo viam suam? Quis est enim qui memor est sermonum Domini, & viam suam non corrigit? An non ille est omnino reprobus & miser, nihil omnino memorans, sed oblitus etiam eorum, quæ nouit? Tali enim dicit Deus: Quare tu enarras iustificationes meas, & accipis testamentum meũ per os tuũ? vnde iubet, vt tollatur ab eo, quod videt habere. Quid autem iubetur
toll

tolli ab eo, quod videtur habere? Fidem, nam se Christianū vocat, sed operibus negat, & est infideli deterior: ideo iubet ab eo tolli spiritū sanctum, quem accepit in die redemptionis, & quod videtur habere: sitq; talis homo quasi vas vinarum, & per quod vinū perditur, quod quum nesciāt, qui illud vident, plenum esse opinantur: quando autem ex eo vinum promendum, tunc apparet omnibus quòd sit vacuum. Sic igitur & talis homo, quum ab eo ratio sumetur in die iudicij, vacuus inuenietur, eruntque eius opera conspicua omnibus. Tales sunt, & qui regi dicent in illa die: Domine, nōne in nomine tuo prophetauimus, & tuo nomine virtutes multas fecimus? Et quum responderit rex, dicet eis: Amen dico vobis, nescio vos. Vides frater, quòd talis omnino nihil habet. Tu igitur memor esto sermonis, & viam tuā dirige. Caue, ne auibus permittas descendere, & comedere semen filij Dei. Ipse enim dixit, quòd semen est sermo, quem audistis. Occulta igitur semen in sulcos terræ: hoc est, occulta sermonem in medio cordis tui, vt fructum aliquem afferas Domino in timore. Quando autem legis, diligenter & strenuè

IOAN. CHRYSOST.

nonne lege, & cunctanter perpendens tractata
 versum. nec sit tibi studio multa folia per-
 transisse: sed si difficile aliquid incidat, ne
 graueris, & secundo & tertio versum tra-
 ctare, donec mentem & virtutem eius in-
 telligas. Porro quum ad sedendum & le-
 gendum vel etiam ad audiendum alium te
 apparas, ora primum Deum, dicens: Domi-
 ne Iesu Christe, aperi oculos meos, & au-
 res cordis mei, ut audiatur eloquia tua, & in-
 telligant, & faciant voluntatem tuam Do-
 mine: quia incola ego sum in terra, ne oc-
 cultaueris à me mandata tua: sed reuela
 oculos meos, & considerabo mirabilia de
 lege tua. In te enim speravi Deus meus, ut
 tu cor meum illustres. Etiam frater mi ob-
 secro, sic semper ora Deum, ut illuminet
 mentem tuam & manifestam tibi faciat vim
 sermonum suorum: multi enim aberrave-
 runt, suo fidentes ingenio: & dicentes se-
 se sapientes, stulti facti sunt, non intelligen-
 tes que scripta erant, & in blasphemias pro-
 lapsi perierunt. Tu ergo si legendo inue-
 neris aliquid captu difficile, vide ne mali-
 gnus doceat intra temetipsum dicere, non
 sic est ut sermo ille dicit: quopacto enim
 sic esset, & huiuscemodi. sed si credis Deo,

*Qui sacrās
 literas legit,
 attentè legat
 & Deū oret.*

N crede

SERMO

crede & sermonibus eius, & dic ad malignū: Vade post me sathana: ego enim nescio te. eloquia Dei, eloquia munda sunt, argentum examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum: & nihil in ipsis peruersum, vel infracto talo (vt aiunt) sed omnia bona coram sapientibus, & omnia recta coram inuenientibus scientiam, & ego autem inspiens sum, & nescio. scio autem quòd spiritualiter scripta sunt. Dicit enim apostolus, quòd lex spiritualis est. Deinde sic respice in cœlum, & dic: Domine, credidi eloquijs tuis, non contradico, sed fido sermonibus tui sancti spiritus. Tu igitur Domine salua me, vt inueniam coram te. ego enim aliud quæro nihil, nisi solum vt saluer, ô misericors, vt assequar gratiam tuam: quoniam tuū est regnum, & misericordia in secula, Amen. Posside autem & silentium frater, vt fortem murum. silentium enim affectionibus sublimiorem te facit, & tu superpræliaris, illæ autem de subtus. Posside ergo in timore Dei silentium, neque tibi nocebunt vlla inimici tela. Silentium enim timori Dei cõiunctum, currus est igneus, possessorem suum in cœlum subuehens. Id tibi persuadeat Elias pro-

SILENTIUM.

propheta, qui silentium vnà cum timore
 Dei diligens, assumptus est quasi in cœlū.
 O silentium, profectus monachorum: ô
 silentium, gradus cœlestis: ô silentium, via
 regni cœlorum: ô silentium, mater com-
 punctionis: ô silentium, speculum pecca-
 torum, ostendens homini delicta sua: ô si-
 lentium, quod lachrymas non impedis: ô
 silentium, mansuetudinis genitrix: ô silen-
 tium, humilitatis cõtubernale: ô silentiũ,
 humilitatis coniunx, & mentis illustrator:
 ô silentium, cogitationum explorator, &
 & dijudicationis cooperarie: ô silentium,
 mater omnis boni, ieiunij firmamentum,
 & gulæ impedimentum: ô silentium, scho-
 la lectiõnis, & orationis: ô silentium, tran-
 quillitas cogitationum, & serenus portus:
 ô silentium, sollicitudinis animæ abiectio:
 ô silentium, iugum suaue, & onus leue, re-
 focillans & portans portantem se: ô silen-
 tium, lætitia animæ & cordis: ô silentium,
 aurium & oculorum & linguæ frænum: ô
 silentium, imposturæ interitus, & impu-
 dentia aduersaria: ô silentium, reuerentiæ
 mater: ô silentium affectionum carcer: ô si-
 lentium, omnis virtutis cooperaria, & pau-
 pertatis conciliatrix, prædium Christi, bo-

SERMO

nos fructus afferens: ô silentium, timor
Dei coniunctum, murus & præsidium eo-
rum, qui propter regnum cœlorum certa-
re volunt. Maximè hanc frater posside, bo-
nam illam partem, quam Maria elegit. Ista
enim Maria, quum sit exemplum silentij,
sedit ad pedes Domini, ei soli adhæsit. Ideo
& laudauit eam, dicens: Maria autè partem
bonam elegit, quæ non auferetur ab ea.

Vides frater, qualis sit res silentium;
quia laudat eam Dominus noster Deus.
Hanc posside, frater mi; & deliciæ tibi erit
Dominus, sedenti ad pedes eius, & ei soli
adhærenti: vt dicas & tu fidenter: Adhæsit
anima mea post te, me suscepit dextera
tua. Propter hoc, quasi ex adipe & pingue-
dine repleta est anima mea. Etiam frater
posside hanc melle dulciore. melior enim
bucella cū sale in silentio & tranquillitate,
quàm appositio eduliorū sumptuosorum
in occupationibus & sollicitudinibus va-
rijs. Audi dicentem Dominum Deum: Ve-
nite ad me omnes qui laboratis, & onerati
estis, & ego refocillabo vos. quietem enim
tibi dare vult Dominus à sollicitudinibus,
à concupiscentijs, ab mentis distractione,
ab afflictione seculi huius, à sollicitudine
liberum

liberum te vult esse, & à laterificio Aegypti. Ducere te vult in solitudinem: hoc est, in silentium, vt illustret vias tuas columna nubis, vt pascat te manna. pane puto silentij & tràquillitatis, vt hereditate possideas terram bonè, supernam dico Hierusalem. Etiam charissime, hanc dilige, hanc posside, vt oblecteris in via testimoniorū Dei, quasi in omnibus diuitijs. Etiā frater posside silētium cum timore Domini, & Deus pacis erit tecum: quem decet gloria in secula, Amen. Obsecro igitur fratres dilecti à Domino, vt studeatis quotidie horū memoriam habere: fidei inquam, spei, charitatis, humilitatis, vt sigillētur semper precibus Dei, & meditationibus diuinarum scripturarum, & silentio. nam si hæc vobis fuerint, & his abundaueritis, neq; vacuos, neq; steriles relinquent ad agnitionē Domini nostri Iesu Christi. Christianus enim qui non possidet hæc, sed suam ipsius salutem negligit, cæcus est, manu viam tētans, oblitus sese à veteribus suis peccatis purgatum: & euenit ei, quod in vero prouerbio dicitur, Canis reuersus ad suum vomitum, & sus lota ad volutabrum cœni. Propterea qui effugierunt ab inquinamentis

SERMO

mundi, (vt scriptum est) & his in baptismo
renunciauerunt, & ad agnitionem Domi-
ni nostri Iesu Christi venerunt, deinde his
iterum implicantur, his fiunt posteriora
deteriora prioribus. melius enim eis fue-
rat, nō agnoscere viam veritatis, quā vbi
cognouerunt, ad ea quæ post se sunt, refle-
cti. Igitur dilecti, fideles serui Dei, & ele-
cti, milites Christiani, accipiamus armatu-
ram prædictam in cordibus nostris, quo-
tidie diligenter, & non in superficie tan-
tum eorum memoriam faciamus, vt bene
certantes, & conculcantes omnē virtutem
inimici, liberemur ab ira ventura super fi-
lios incredulos, & inueniamus gratiam &
misericordiam in die illa horribili, coram
iusto iudice, qui retribuet vnique
secundum opera sua: quem decet ho-
nor, cum omnipotente patre &
sanctissimo spiritu, nunc
& semper in secula
seculorum,
Amen.

FINIS.